RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.401 van 17 februari 2000
in de zaak A. 86.531/VII-19.343.

In zake : 1. Marc DE RONNE,
2. Véronique DHONDT,
die woonplaats kiezen bij
de b.v.b.a. M. DENYS, Advocaten,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc DE RONNE en Véronique DHONDT op 4 september 1999 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 28 juni 1999 waarbij hun beroepen aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 januari 1999, houdende het verlenen van de vergunning aan André GALLE om een varkensbedrijf te exploiteren, gelegen aan het Ropoortstraatje 2 te Kruishoutem, ongegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat André GALLE te Kruishoutem, Ropoortstraatje nr. 2, een landbouwbedrijf gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied exploiteert; dat vóór de vergunningsaanvraag die aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing hij daartoe over vergunningen beschikte voor 100 runderen, 1.188 varkens en de opslag van 1.174 m³ mest; dat op 14 januari 1999 de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan André GALLE de vergunning verleent om zijn bedrijf als volgt te wijzigen en uit te breiden :

"3.2(3)
Lozen van huishoudelijk afvalwater in een oppervlaktewater (uitbreiding).
9.5.c.2°(1)
Gemengd bedrijf : 79 runderen en 966 varkens > 10 weken, waarvan 110 productieve zeugen (wijziging en toevoeging).
17.3.6.2°(2)
Opslag van 27.000 l mazout in boven- en/of ondergrondse houders (uitbreiding).
28.2.c.1°(3)
Opslag van in totaal 2.600 m³ dierlijke mest (uitbreiding met 1.426 m³).
45.14.3°(2)
Opslag van 1.250 m³ groenvoeders (uitbreiding).
Na wijziging, uitbreiding en toevoeging omvat de inrichting :
* 966 varkens > 10 weken, waarvan 110 zeugen;
* 79 runderen;
* opslag van 2.600 m³ dierlijke mest;
* opslag van 27.000 l mazout;
* groenvoederopslag : totaal 1.250 m³";

dat onder meer verzoekers en de stichting Omer WATTEZ tegen die beslissing beroep instellen; dat met het bestreden besluit van 28 juni 1999 de beroepen worden verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers doen gelden dat zij in het begin van de jaren '90 zich zeer bewust aan het Ropoortstraatje te Kruishoutem hebben gevestigd teneinde er in een ideale omgeving te kunnen wonen en er tegelijkertijd hun beroep te kunnen uitoefenen; dat eerste verzoeker, tuin- en landschapsarchitect, betoogt dat hij

de gronden rond de aangekochte hoeve vorm heeft gegeven als landschapstuin met diverse stijlkenmerken, dat hij reeds plannen om de tuinen dieper in het landschap uit te breiden vorm heeft gegeven, dat met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dat alles nog weinig zin heeft, dat immers de nieuwe zeugenstal recht tegenover de landschapstuin zou worden uitgebaat op een afstand op het dichtste punt van nauwelijks 15 tot 20 meter, dat bovendien de stal in een uiterst ongunstige windrichting (Z-ZO) zou liggen, dat het feit dat er reeds hinder zou zijn vanwege de bestaande mestvarkensstal geen argument mag vormen om ook de ernaast gelegen zeugenstal te vergunnen, dat volgens het mestdecreet zeugen gemiddeld driemaal zoveel P_2O_5 en N produceren dan mestvarkens; dat tweede verzoekster, uitbaatster van een bloemen- en plantenkwekerij, doet gelden dat door de nieuwe zeugenstal, in het bijzonder door de geur van varkensmest, de aantrekkingskracht van haar zaak zal afnemen; dat beide verzoekers betogen dat het nadeel niet louter pecuniair is, dat zij met veel arbeidsliefde en passie hun beroep uitoefenen en van hun hobby hun broodwinning hebben gemaakt, dat door de onoordeelkundige inplantingsplaats van de zeugenstal zij hun dromen zien teloorgaan, dat dit des te meer klemt nu zij weten dat de exploitant op grotere afstand, bij de hoeve waar hij woont, over alternatieven beschikt, die voor iedereen minder hinderlijk zijn en hij desalniettemin heeft geopteerd voor de voor verzoekers meest schadelijke optie en aldus de overlast afwentelt op derden;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat beide bedrijven in landschappelijk waardevol agrarisch gebied liggen, dat de activiteiten die André GALLE aldaar uitoefent perfect passen in agrarisch gebied, dat het betrokken bedrijf reeds ter plaatse was gevestigd toen verzoekers er kwamen wonen en werken, dat het nadeel dat wordt aangevoerd te vaag en

te algemeen is omschreven en dat de ernst ervan niet wordt aangetoond, dat zoals gesteld in diverse adviezen de nieuwe stal door de oude stallen "een stuk (weg) zal zitten" en dat "door de wijziging in de dieren, de hinder qua geur of lawaai zeker niet zal stijgen", wel integendeel, dat voor zover verzoekers beweren een financieel nadeel te zullen lijden, dat zeker niet afdoende is aangetoond, dat de financiële leefbaarheid van hun onderneming zeker niet in het gedrang wordt gebracht door de geplande werkzaamheden;

Overwegende dat, in acht genomen het gegeven dat het te dezen niet gaat om een uitzonderlijk groot landbouwbedrijf, verzoekers niet aannemelijk maken dat de doorgevoerde wijziging inzake het aantal en de soort te exploiteren dieren de geurhinder dermate zal doen toenemen dat daardoor de tolerantiedrempel die in agrarische gebieden geldt voor geurhinder afkomstig van agrarische activiteiten zal worden overschreden en wel nog in die mate dat zij gedurende de tijd van de annulatieprocedure niet kan worden getolereerd; dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat potentiële klanten die de modellen van tuinaanleg van eerste verzoeker wensen komen bekijken of bloemen en planten in de zaak van tweede verzoekster wensen aan te kopen zich zullen laten afschrikken door mogelijke geurhinder afkomstig van de zeugenstal; dat de aantrekkingskracht van het aangebodene redelijkerwijze wordt beïnvloed door andere factoren, eigen aan het aangebodene zelf, zoals schoonheid, kwaliteit, prijs en dergelijke meer;

Overwegende dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**